

Eğlenceli Masallar

52 haftaya
masal
104 etkinlik

Çoklu Zekâ Etkinlikli Masallar

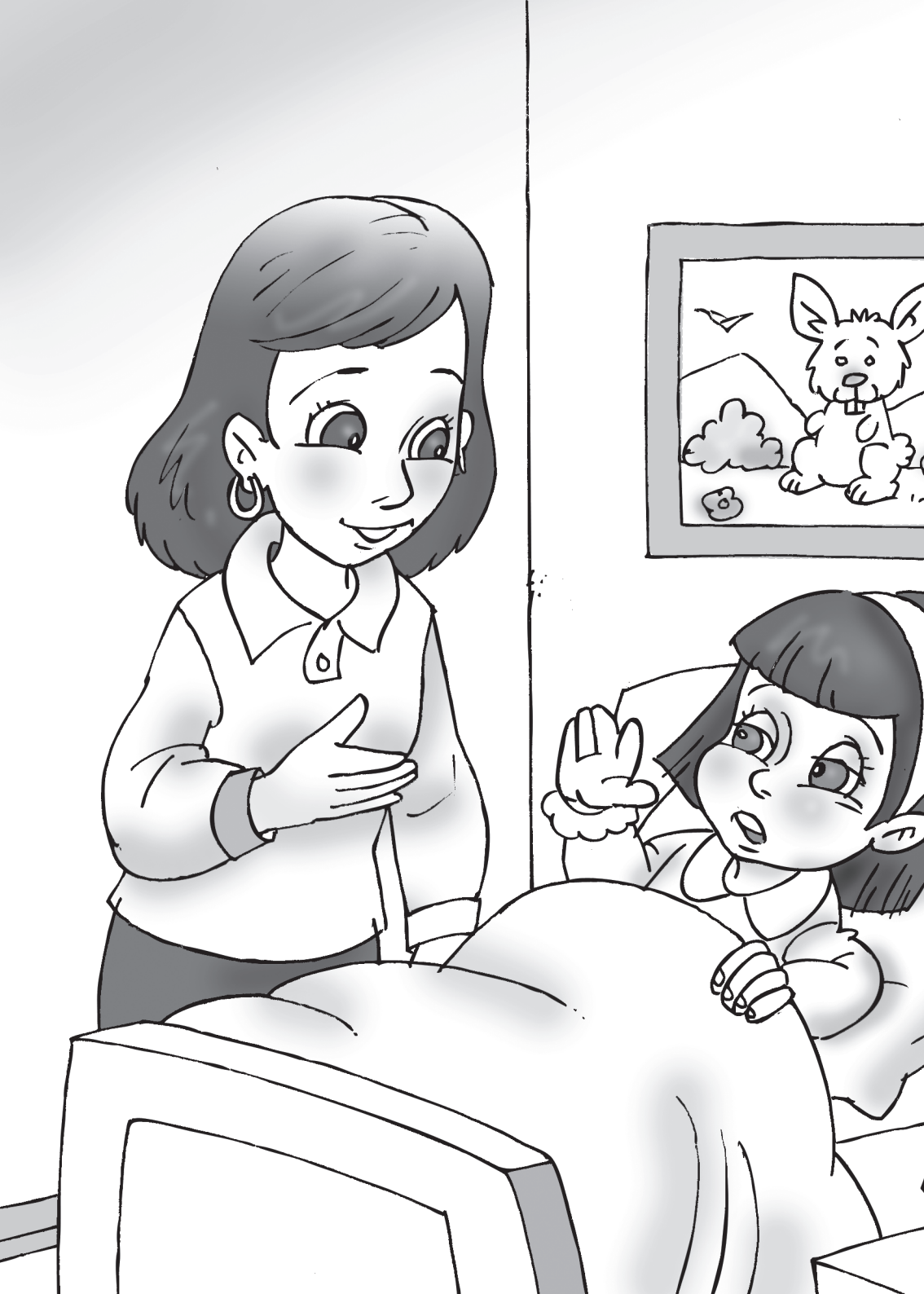

BAK ŐU KONUŐANLARA!

Şirin adında tatlı mı tatlı bir kız çocuğu varmıŐ. Şirin, evlerinin yanındaki güzel bir anaokuluna gidiyormuŐ. Okulunu çok seviyormuŐ. Fakat Şirin'in önemli bir problemi varmıŐ. Sabah erken kalkmak ona çok zor geliyormuş. Bu yüzden okula gitmemek için ailesine türlü türlü bahaneler uyduruyormuŐ.

Yine bir sabah annesinin güzel sesiyle uyanmış. 'Bugün ne yapsam da okula gitmesem' diye düŐünmeye başlamış. DüŐünmüŐ, düŐünmüŐ ve aklına hasta taklidi yapmak gelmiŐ. "Annem beni hasta zannederse okula göndermeye kıyamaz. Ben de bütün gün uyurum" diyerek gözlerini sıkı sıkı kapatmıŐ. Annesi yanına gelmiŐ "Hadi benim tatlı kızım uyan, okula gitme vakti geldi" demiş.

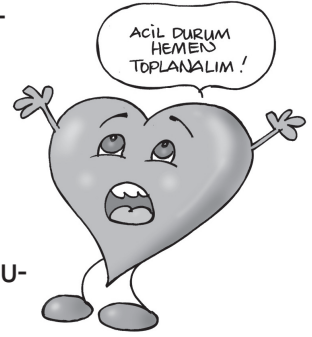

Şirin, "Anne... Ben çok hastayım. Karnım da ağrıyor, bugün okula gitmesem..." diyerek sızlanmış. Rolünü öyle güzel yapıyormuş ki annesi gerçekten hasta olduğuna inanmış. "Tamam kızım. Bugün dinlen, yarın gidersin." demiş.

Şirin, yorganı hızla üstüne çekip kıkır kıkır gülmüş. "Annem rol yaptığımı anlamadı" diye düşünürken uyuya kalmış...

Rüyasında biri, "Acil durum, acil durum, hemen toplanalım!" diye sesleniyormuş. Şirin merakla sesin geldiği yöne koşmuş. Ses kalbinden geliyormuş!

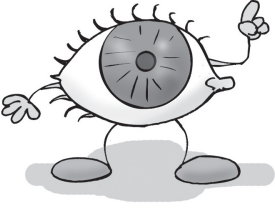
" Bu... bu benim kalbim. Kalbim konuşuyor." demiş hayretle.

Kalp, göz, yanak, burun, el, ağız... Hepsi bir araya toplanmış, konuşuyorlarmış. Şaşkınlığı daha da artan Şirin onlara kulak vermiş. Söze ilk önce göz başlamış:

"Arkadaşlar anlamıyorum. Şirin bizim sesimizi neden duymuyor? Bugün annesine hasta olduğunu söylerken kapaklarımı kocaman kocaman açtım. 'Dur dur! Böyle

söylemen doğru değil!" diye bağırdım ama bir türlü sesimi duyuramadım" demiş.

"Haklısın göz kardeş, Şirin yalan söyleyince ben de utancımdan kıpkırmızı oluyorum ama beni de anlamıyor" diye söze devam etmiş yanak.

"Ben de çok ateşleniyorum ve terliyorum beni de anlamıyor" demiş el.

Kalp de, "Arkadaşlar hepimiz Şirin'in yalan söylemesinden rahatsızız. İnanın ben de çok daralıyorum ve böyle zamanlarda hızlı hızlı atıyorum. Bunun yanı sıra sizin yaşadığınız rahatsızlıkları da hissediyorum. Ben diyorum ki Şirin'e bir ders verelim. Görevlerimizi kısa süreliğine yavaşlatalım ve hasta olalım." demiş. Şirin telaşla bağırmış: "Lütfen durun! Ben sadece şaka yapmıştım. Sizin bu kadar üzülüp zarar gördüğünüzü bilmiyordum. Beni affedin ve hasta olmayın. Söz veriyorum, şaka da olsa bir daha hiç yalan söylemeyeceğim."

Şirin, organlarına böyle yalvarırken ter içinde uyanmış. Hemen annesinin yanına koşmuş.

“Anneciğim bugün okula gitmemek için ben sana yalan söyledim.” demiş. “Aslında hasta değilim. Çok özür dilerim. Söz veriyorum bir daha hiç yalan söylemeyeceğim.” Sonra annesine sarılmış, “Hadi anneciğim hazırlanıp okula gidelim” demiş heyecanla.

Annesi Şirin’i affetmiş. Birlikte okulun yolunu tutmuşlar... O gün Şirin, okulda çok eğlenmiş, çok güzel şeyler öğrenmiş. Mutlulukla evine dönmüş. Gece olup yatağına uzandığında vücudunu dinlemiş, bütün organlarının vazifelerini huzurla yaptığını hissetmiş. Derin ve sakin bir uykuya dalmış...

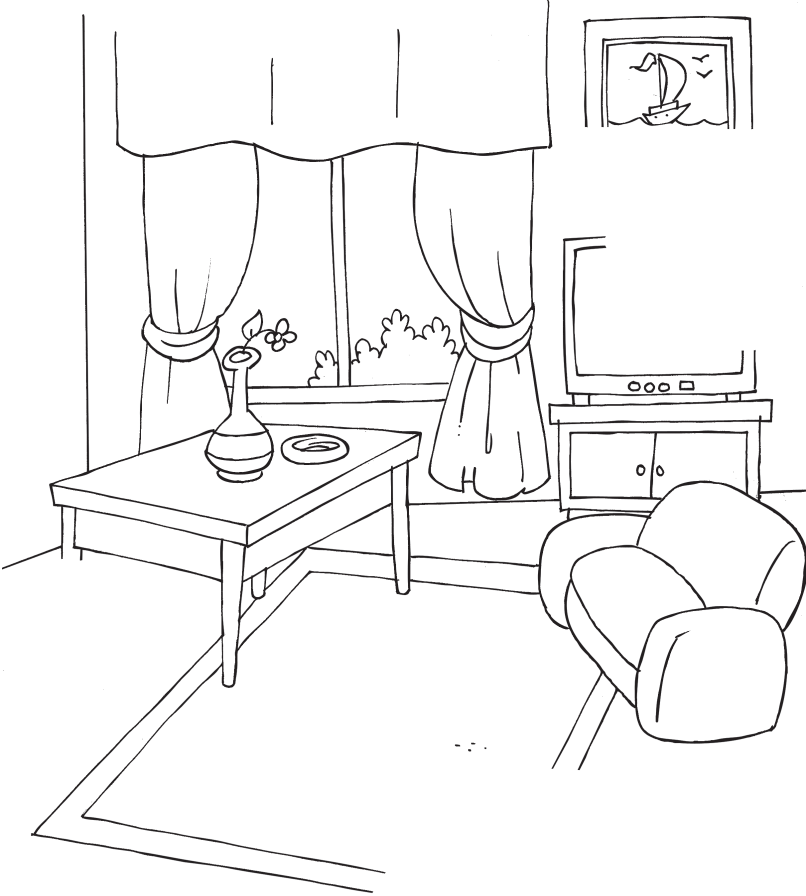
1.Etkinlik

Görsel-Mekânsal Zekâ

Yönerge: Ressamımız bir resim çizmiş ama boyamayı unutmuş. Üstelik dört tane de hata yapmış. Resmi boyayıp hataları işaretleyerek ressamımıza yardımcı olur musun?

2.Etkinlik

Yönerge: Yukarıdaki resimde bazı nesnelar yarım kalmış. Onları tamamladıktan sonra isimlerini söyleyip, resmi boyar mısınız?

KANGURU ZIP ZIP'IN OKUL MACERASI

Zıp Zıp çok meraklı bir kanguruydu. Yeni şeyler öğrenmeyi çok sever ve bunun için bir sürü soru sorardı. Ormandaki herkes kangurunun bu huyunu bilir, elinden geldiğince ona yardım ederdi.

Zıp Zıp bir gün yolda bir taş gördü. Bu kapkara bir taşı. Bu taşın ne olduğunu çok merak etti. Öğrenebilmek için doğru annesinin yanına gitti. Fakat annesi bilemedi. Zıp Zıp babasının yanına koştu. Ne yazık ki babası da

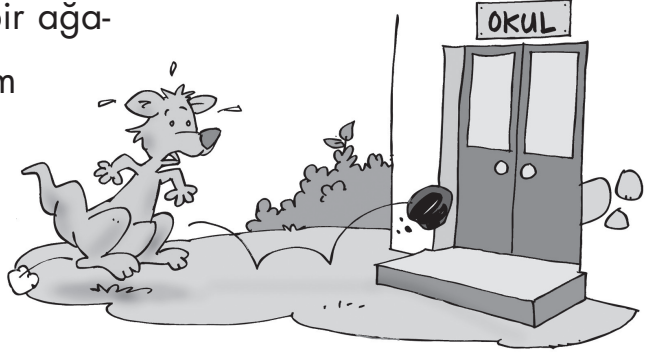
bilemedi. Ona ormanın en yaşlı ve bilgili hayvanı olan file sormasını söyledi. Ama o da Zıp Zıp'a yardım edemedi. Çünkü ilk defa böyle bir taş görüyordu.

Zıp Zıp'ın canı çok sıkılmıştı. Bu taşın ne olduğunu öyle merak ediyordu ki!..

Taşı eline aldı, bir ağacın altına oturdu. Hem taşı inceliyor, hem de onunla konuşuyordu: "Kara taşım, senin adını, ne işe yaradığını, bir türlü öğrenemedim. Oysa bunu çok istiyorum."

Taş birden hareketlendi ve yuvarlanmaya başladı. Taş gidiyor, Zıp Zıp da arkasından koşuyordu. Kara taş gitti... gitti... gitti... Bir kapının önünde durdu.

Zıp Zıp kara taşın önünde durduğu kapıyı çaldı. Birinin "Giriniz!" dediğini duydu. Yavaşça kapıyı açtı ve içeriye girdi. Burası çok ilginç bir yerdi. Eve hiç benzemiyordu. İçeride tahtadan pek çok masa ve sandalye diziliydi.

Güler yüzlü, sevimli mi sevimli bir koyun, "Hoş geldin" dedi. "Bir sorun mu var?"

Zıp Zıp ne diyeceğini bilemedi. Sadece, "Burası neresi?" diyebildi.

Koyun, "Burası okul" dedi.

Zıp Zıp, "Okul mu? Okul ne demek?" diye sordu.

"Okul yeni bilgiler öğrenilen yer demek."

"Peki ya siz kimsiniz?" dedi Zıp Zıp.

"Ben de öğretmenim."

"Peki, öğretmen ne demek?"

"Yeni bilgiler öğreten kişi demek."

Zıp Zıp çok heyecanlandı. "Yaşasın! Burası tam bana göre bir yer! Merak ettiğim her şeyi size sorup öğrenebilirim." dedi.

Öğretmen, Zıp Zıp'ın bu heyecanına gülümseyerek karşılık verdi. Zıp Zıp birden kara taşı hatırladı. Koşa koşa onu kapının önünden aldı ve öğretmenin yanına geldi. Taşı ona doğru uzatarak, "Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu.

Öğretmen, taşı biraz inceledikten sonra, "Kömür" dedi.

"Kömür mü! Kömür de ne demek?"

"Kömür, yanan bir taş cinsidir."

Zıp Zıp daha da heyecanlandı: “Taş hiç yanar mı?”

Öğretmen “Bazı taşlar yanar” dedi ve kömürün nasıl yandığını Zıp Zıp’a gösterdi. Zıp Zıp “Teşekkür ederim öğretmenim” diyerek ormana doğru koştu. Eve varır varmaz başından geçenleri annesiyle babasına anlattı; “Ben okula gitmek istiyorum” dedi. İkisi de buna çok sevindiler. “Tabi” dediler. “Okula gitmeni biz de çok isteriz.”

Meraklı Zıp Zıp’ın öğrenme merakı orman halkının işine yaradı. Zıp Zıp’tan kömürün nasıl yandığını öğrendiler. Daha çok kömür bulup yakarak bütün kış ısındılar. Zıp Zıp ise okulda yeni şeyler öğrenmeye devam etti.

